

FARNOST STUDENEC

Farní listy 2/2025

Obsah

Spolčo	3
Mládežnické	4
Pouť do Říma.....	4
Zelený čtvrtek a křížová cesta.....	8
Vigilie	9
Tradiční pouť k Roubence.....	10
Nový papež	12
Noc kostelů	12
Pěší pouť do Nové Paky	13
První svaté přijímání	14
Adorace.....	15
Misijní klubko	15
Farní den.....	16
Rozloučení s otcem P. Jiřím Jakoubkem	16
Biblické tance.....	17
Přivítání nového kněze.....	17
Osobní představení.....	18
Skauti:	19
Farní kavárny	20
Udělení svátosti nemocných.	20
Farní pouť do Horní Police	22
Modlitby matek.....	24
Zkouška sboru	25
Úklid fary a péče o chrám Boží	25
Misijní neděle	26
Žehnání praporu a nového hasičského auta	27
Zprávy z ekonomické rady	27
Zápis z pastorační rady, konané dne 20. listopadu 2025	28
Pozvánka na Enter the Godzone	29
Přehled vánočních bohoslužeb 2025	30
Kontakt.....	30

Spolčo

Jak se již psalo v minulém čísle Farních listů, je skoro neuvěřitelné, jak ten čas letí ☺ Více než tři roky za sebou, se schází společenství mladých na studenecké faře. Je pravda, že složení se obměňuje a přichází noví členové, za což jsme moc rádi a všechny srdečně zveme, ať se neostýchají a první středu v měsíci v 18:00 na faru dorazí.

Co ale společně vlastně všechno podnikáme? Kromě již zmiňovaného „spolča“, kde zpravidla zažíváme společnou modlitbu, zamýšlečí programy a často i nějaký kvíz či hru na zvolené téma týkající se víry, jsme letos vyrazili na několik větších společných akcí. Diecézní setkání v Hradci Králové bylo skvělou příležitostí k setkání se s mnoha mladými. Dopoledne jsme mohli slyšet několik svědectví, krásná slova biskupa Prokopa Brože na téma „poutníci naděje“ a skvělý hudební doprovod kapely VeKy. Odpoledne pak probíhaly volitelné přednášky a workshopy. Celá akce byla zakončena mší v katedrále sv. Ducha na náměstí Jana Pavla II.

Nedávno jsme také vycestovali, s pomocí pana faráře, do dalekého Brna. Zúčastnili jsme se koncertu slovenské, evangelizační a hudební skupiny GODZONE, která vystoupila na brněnském výstavišti. Podle odhadů se, kromě nás osmi, sešlo na koncertu něco přes 3000 mladých.

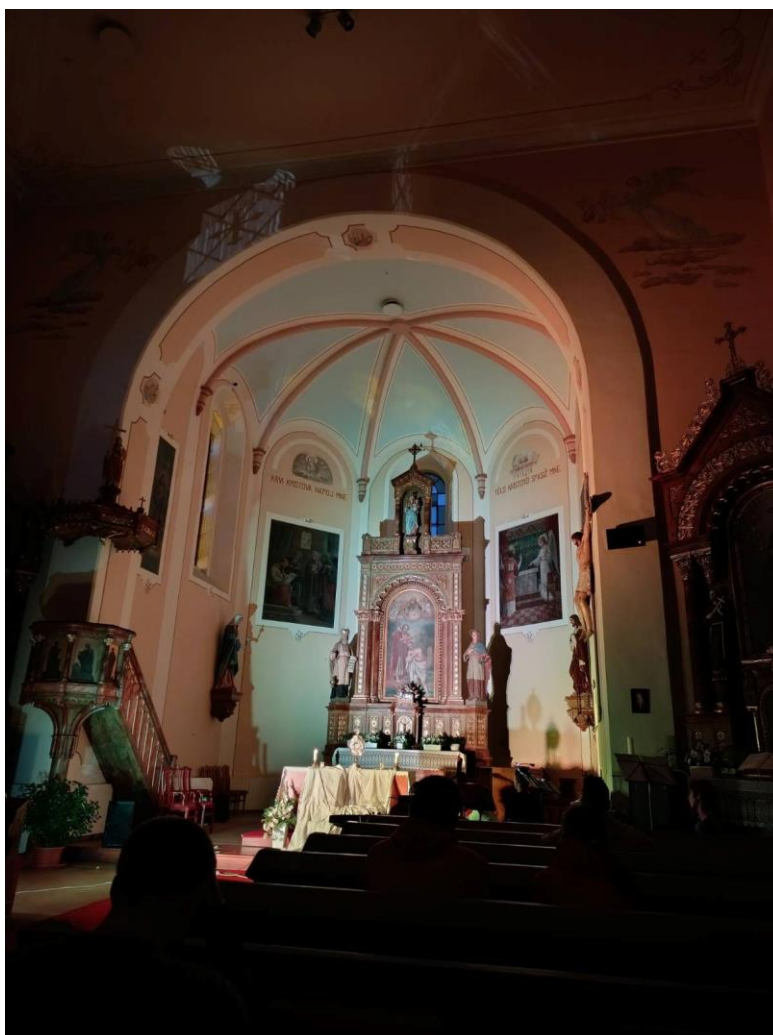
Závěrem bych ráda podpořila všechny mladé ve věku od 13 do 19 let (včetně), aby se nebáli a na spolčo přišli. Budeme moc rádi, když se nás sejde víc a budeme se navzájem inspirovat a podporovat ve víře.

(GODZONE tour 2025)

Mládežnické

Je tomu již několik let, co si tehdy Lucie Pekárková s několika dalšími nadšenými hudebníky řekla, že by bylo krásné a radostné, kdyby mohli chválit Pána hudbou - něčím, co k nim promlouvá a skrz co dokáží svoji víru žít ještě více do hloubky. Začalo to tedy někdy v roce 2021, kdy jsme se scházeli ještě ve studenecké hasičárně, protože fara byla stále v rekonstrukci. Někde tam vznikl nápad na mládežnickou kapelu, a tak se také později sešlo přes 10 hudebníků a zpěváků na téměř tříhodinovou, historicky první zkoušku. Je pravda, že začátky jsou vždy nejnáročnější, i proto zbylo později už jen "pevné jádro", které se, ne úplně celé, drží až dodnes. I přes to, že nám důležití členové kapely odjíždí na vysoké školy, se snažíme stále jednou za měsíc na mši v pátek a v neděli zahrát a zazpívat. Přichází k nám ale i noví mladí, kteří rádi zpívají nebo hrají na hudební nástroje, a tak tu (doufáme) začíná fungovat předávání z generace na generaci. Několikrát jsme také zkusili zorganizovat večery chval, které se nám moc líbí a rádi je pořádáme. Snažíme se stále hrát a zpívat "srdcem" pro Vás a pro pána Ježíše. Děkujeme za všechnu farní podporu, budeme se těšit na mši 19. a 21. 12.2025.

(večer chval na začátku září roku 2025)

Pout' do Říma

Jak je asi mnohým čtenářům známo, vyhlásil zesnulý papež František na Štědrý den roku 2024 letošní rok 2025 jako tak zvaný jubilejní Svatý rok. V rámci tohoto Svatého roku pořádaly české a moravské diecéze národní pout' do Říma, která proběhla od pátku 28. 3. do neděle 30. 3. 2025. Výkonným předsedou poutního výboru, člověk, který za zdárný průběh poutě nesl největší odpovědnost byl Mons. Pavel Dokládál, jemuž bych chtěl tímto článkem za výborné zvládnutí tak náročného úkolu poděkovat. Počet poutníků, kteří byli zaregistrováni, obdrželi kartičku poutníka a pro které bylo v

bazilikách rezervováno místo k sezení činil 2000 osob. Moje manželka Jitka a já jsme se této pouti zúčastnili. Rádi bychom Vás seznámili s průběhem národní pouti a podělili se o některé naše zážitky a postřehy.

Z mnoha nabídek z našich diecézí jsme nakonec zvolili autobusový zájezd pořádaný farností Šlapanice u Brna. Rozhodla skutečnost, že námi zvolený zájezd byl rozšířen na cestě do Říma o jednodenní zastávku v Padově a na cestě zpět o návštěvu Assisi, kam hlavně se chtěla moje manželka Jitka podívat. Zájezd pořádala slovenská cestovní kancelář Awer tour a průvodce nám byl katolický kněz otec Michal Pitoniak, který žije v Římě a proto jej velmi dobře zná. Do Šlapanic jsme přijeli v úterý 25. března a ve farnosti jsme prožili večerní Mši Svatou ze slavnosti Zvěstování Páně. Druhý den brzy ráno jsme vyjeli na jih směr Padova. Náš průvodce otec Pitoniak se k nám připojil na vídeňském letišti. Z farnosti Šlapanice nás doprovázel místní duchovní správce P. Mgr. Petr Hošek. V průběhu jízdy jsme mimo jiné vyslechli pro mne velice poutavou, hodinovou z patra, bez čtení z listu mluvenou přednášku pana doktora Josefa Mikoláška z moravského zemského muzea v Brně o historii svatých roků prošípanou mnoha zajímavostmi ze života papežů. Dozvěděli jsme se, že úplně první Svatý rok byl vyhlášen v roce 1300, avšak o českých poutnících nejsou v tomto prvním Svatém roce přesné zprávy. Je jisté, že za doby Karla IV. lidé z království českého do Říma putovali a otec vlasti dokonce pro chudé a nemocné poutníky zakoupil v Římě poutní dům. V roce 1400 byla v Římě hojná účast poutníků z Čech, avšak na dlouho dobu naposledy, neboť husitská doba poutím nepřála. Památná je stopa českých poutníků ve Svatém roce 2000 za pontifikátu papeže Jana Pavla II., kdy při jeho zahájení ve vánočním čase roku 1999 byl na Svatopetrském náměstí instalován vánoční strom z České republiky za účasti církevních představitelů i prezidenta Václava Havla. Cesta ubíhala a my se pomalu začali seznamovat s účastníky zájezdu, přičemž jsme zjistili, že většina osazenstva je z vícero koutů naší vlasti, nikoliv ze Šlapanic. V podvečer jsme doputovali do Padovy a ubytovali se v hotelu.

Ve čtvrtek 27. 3. byla, po hladové (jak jsme později zakusili v Itálii zcela standardní) hotelové snídani, na programu prohlídka Padovy, která je známa působením svatého Antonína Paduánského. Od otce Michala Pitoniaka jsme se dozvěděli, že sv. Antonín byl Portugalec (patron Portugalska, kde je velice uctíván a jeho svátek 13. 6. slaven mnohými pestrobarevnými procesy). Svatý Antonín byl Františkán, který přišel do Itálie hlásat Boží slovo nejvíce chudým a ubohým. Byl velice oblíbený kazatel, zemřel roku 1231 po celkovém vyčerpání ve věku 35 let a již následujícího roku byl svatořečen (nejkratší proces svatořečení v dějinách církve). Katedrála je mohutná a nádherná a je vystavěna u hrobu světce. Padova měla v historii spojitost i s královstvím českým. Na zdejší univerzitě působil pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic a český světec svatý Jan Nepomucký.

V odpoleních hodinách jsme dali Padově sbohem a malebnou krajinou Umbrie a Lazia ujížděli k hlavnímu městu Římu. Kolem nás několikrát profícel rychlovlak. Mohli jsme rovněž prohlížet četná rýžová pole a úrodnou zemědělskou krajinu. Otec Pitoniak nás v průběhu cesty seznámil s hlavní náplní, smyslem, duchovním rozměrem a užitkem

národní poutě. Promluvil o čtyřech svatých branách ve čtyřech nejhlavnějších chrámech římskokatolických křesťanů, kterými projdeme. Rovněž nás nalákal na další pamětihodnosti a krásy Říma se závěrečným dovětkem, že nás čeká návštěva nejkrásnějšího města na světě. Do věčného města jsme přijeli ve čtvrtek v podvečerních hodinách. Ubytování bylo zajištěno v grandhotelu Duca d'Este na okraji Říma, jehož počet hvězdiček dle našeho mínění neodpovídal úrovni nabízených služeb. Souzněli jsme však se slovy papeže Františka, že pouť není dovolená a je třeba počítat se strážněmi a protivenstvími.

V pátek 28. března byl první den národní pouti. Snídaně v ohvězdičkováném hotelu byla rychlá a s frontami téměř na vše. Autobus nás zavezl na konečnou stanici metra na okraji Říma poblíž věznice Rebbibia, kam často zajížděl k vězňům papež František a kde rovněž v prosinci 2024 otevřel svatou bránu. V historii jubilejních roků to bylo poprvé, že byla svatá brána otevřena v nápravném zařízení. Římské metro je jedna velká tlačnice. Poučení naším průvodcem jsme peníze a cennosti měli pečlivě uschovány a u sebe pouze fotokopie dokladů, originály zůstaly na hotelovém pokoji. Národní pouť byla oficiálně zahájena mší svatou v Bazilice sv. Jana v Lateráně v 11 hodin kam jsme po nezbytné policejní prohlídce vstoupili první Svatou branou. Jedná se o nejstarší kostel v Římě, postavený za vlády císaře Konstantina kolem roku 324. Poté vypleněn Góty a Vandaly a několikrát přestavěn do dnešní barokní podoby. Lateránská bazilika je považována za mateřský kostel katolického světa a je sídelním kostelem papeže jako římského biskupa. Interiér úchvatný. Kostel byl zcela zaplněn poutníky (seděla pouze Jitka). Mši svatou celebroidl biskup olomoucký Josef Nuzík, kazatelem byl biskup plzeňský Tomáš Holub.

Odpoledne od 16 proběhla krásně připravená křížová cesta pod předsednictvím Stanislava Přibyla, biskupa litoměřického za hudebního doprovodu Cecilské hudební jednoty z Ústí nad Orlicí. Konala se v Bazilice svatého Pavla za hradbami, kde jsme prošli podruhé svatou branou. Bazilika stojí nad hrobem apoštola Pavla, který se nachází pod hlavním oltářem, kde je uložen sarkofág s vyrytým původním latinským nápisem v překladu *apoštol Pavel, mučedník*. Apoštol Pavel byl sťat mečem v roce 67 v Římě. O svůj původní charakter bazilika přišla v červenci 1823, kdy byla po ničivém požáru téměř zničena. Stavba byla poté rekonstruována v modernějším duchu. Přestavba byla dokončena v roce 1854. Na opravu baziliky přispěl celý svět. Ruský car Mikuláš věnoval vzácné polodrahokami a egyptský místokráľ daroval alabastrové sloupy. Na nádvoří před vstupem do chrámu je socha apoštola Pavla v nadživotní velikosti s mečem v ruce, což má symbolizovat, že boží slovo, které hlásal je ostré jako meč. Bazilika je rozměrově obrovská. Nádherný zlatý strop. Nad sloupy po stranách hlavní lodi jsou portréty všech papežů. Po skončení křížové cesty jsme se metrem a poté naším autobusem vrátili zpět do hotelu. Po pátečně postní hotelové večeři jsme ulehli k zaslouženému odpočinku.

Sobota 29. 3. 2025 byla pro mne asi nejlepším dnem pouti. Z důvodu nemoci papeže Františka bohužel odpadla plánovaná generální audience pro české poutníky. Měli jsme proto více času na prohlídku největšího chrámu v Evropě, Baziliky svatého Petra. Do baziliky se vejde 60 000 lidí a rozprostírá se na ploše 15 160 m². Zde jsme v

dopoledních hodinách prošli potřetí svatou branou stejně jako neustávající davy poutníků z celé planety. Bazilika je monumentální, nádherná, dechberoucí. Vyzdobená skvělými uměleckými díly. Nejznámějšími jsou patrně sousoší tzv. Pieta od Michelangela Buonarrotiho a Berniniho bronzový baldachýn nad hrobem svatého apoštola Petra (umučen v roce 67) ve středu baziliky. Výstavba baziliky byla započata v roce 1505 za papeže Julia II. a celá stavba byla dokončena v roce 1629. Projekt vypracoval Donato Bramante. Mše svatá pro české poutníky začínala odpoledne od 15 hodin. Měli jsme proto dost času si baziliku prohlédnout. Vyjeli jsme rovněž na kopuli baziliky, kde jsme se dlouho kochali pohledem na věčné město. Jelikož jsme byli poučeni z předchozího dne, že počet poutníků přesahuje počet míst k sezení, čekali jsme tentokrát s časovým předstihem poblíže vstupu. Byli jsme tentokrát mezi prvními. Seděli jsme asi v šesté řadě a mohli jsme liturgii a všechny zúčastněné vidět jako na dlani. Hlavním celebrantem byl kardinál Dominik Duka a kazatelem Vlastimil Kročil, biskup z Českých Budějovic. Přítomen byl rovněž velvyslanec při Svatém stolci Pavel Svoboda a velvyslanec u Italské republiky Jan Kohout. Oba patrně praktikující katolíci, jelikož přistoupili ke Svatému přijímání. Po skončení bohoslužby následovala ještě modlitba biskupů u oltáře svatého Václava, který je v jedné výklenkové kapli v severní části baziliky a před nímž se v květnu roku 1969 konal pohřeb kardinála Josefa Berana. Úplně na závěr jsme zpívali státní hymnu a kancionálovou píseň 931 „Tam, kde strmí církve skála“. V prostoru baziliky byla pro nás mše svatá silným duchovním zážitkem. Poté jsme již krásné vnitřní prostory baziliky opustili. Mohli jsme ji ještě obdivovat zvenčí ze svatopetrského náměstí. Zde mne zaujalo, z rozhodnutí papeže Františka instalované, sousoší lodi s vyděšenými migranty. Dle tvzení našeho průvodce provázely umístění tohoto díla velké spory a stále je trnem v oku mnohým Římanům i církevním hodnostářům. Naše skupina ještě před odjezdem na hotel stihla prohlédnout (pouze zvenčí) Koloseum a španělské schody s kostelem Nejsvětější Trojice. Na Řím začal padat soumrak a tak jsme sestoupili do přelidněného metra a bez ztráty jediného poutníka dojeli na konečnou stanici Rebbibia, odkud nás autobus odvezl do hotelu. Čekala nás večeře, již ne sice pátečně postní, ale přesto s přiměřeným množstvím potravin, asi že není zdravé se na noc přejídat ani v grandhotelu, ve stylu pasta, těstoviny se špenátem a špetkou masa a malá lehká sladkost na závěr. Po počáteční nevrlosti jsem se rozspomenul na lovecký salám (bývá naším nezbytným průvodcem na cestách) a plechovkové pivo čekající v hotelovém pokoji. Odcházel jsem tak z „večeře“ v docela dobré náladě.

Následující den jsme vstávali do nedělního rána, čtvrté neděle postní, závěrečného dne národní pouti. Přivstali jsme si, abychom před poslední společnou Mší svatou stihli shlédnout některé turisticky atraktivní lokality. Čekala na nás fontána Trevi, Pantheon, náměstí Navona, pomník krále Vittoria Emanuela II. (sjednotitel Itálie), Chrám Santa Maria in Aracoeli, Kapitolský vrch, malinkatá socha vlčice kojící Romula a Réma, římská fóra. Na slavnostní závěrečnou bohoslužbu byli čeští poutníci rozděleni do dvou skupin. Naše skupina měla začátek bohoslužby ve 13:30 hodin. Příjemné bylo náhodné setkání s Vojtou Mátem, ceremonářem pana kardinála Duky. Při čekání před projitím policejní prohlídkou jsme v rozhovoru s manželským párem z Ostravska zjistili,

že upozornění na krádeže nebyla planá. Tito manželé byli totiž okradeni o osobní doklady a značnou sumu peněz. Kolem třinácté hodiny jsme prošli poslední, čtvrtou svatou bránou v Bazilice Santa Maria Maggiore (Panna Maria Sněžná). Jedná se o papežskou baziliku, největší chrám v Římě zasvěcený Panně Marii. Podle legendy se začátkem srpna roku 358 zjevila papeži Liberiovi Panna Maria a požádala ho, aby na místě, kde najde sníh byl postaven kostel. Druhý den se tak stalo, papež ve sněhu vyznačil půdorys a kostel postavil. Opět překrásná bazilika s bohatě zdobeným kazetovým stropem, který podpírá 40 masivních iónských sloupů. V bazilice se nachází obraz Panny Marie Salus Populi Romani (Spása římského lidu), kde se velmi často modlil papež František, který je v bazilice pochován. Hlavním celebrantem naší bohoslužby byl biskup královehradecký Jan Vokál a kazatelem jeho pomocný biskup Prokop Brož. Národní pouť byla tímto ukončena, vyšli jsme z baziliky a hřálo nás teplé, jarní římské slunce. Ve zbylém čase nám náš průvodce stihl ukázat ještě Baziliku svatého Petra v okovech a Baziliku svatého Klementa, kde jsou uloženy ostatky svatého Cyrila (zemřel 14. 2. 869 a je pochován po boku svatého papeže Klementa, který je hlavním patronem naší královehradecké diecéze – svátek slaven 23. listopadu).

Jsem velice vděčný, že jsem mohl společně s manželkou a krajany z naší vlasti zažít atmosféru jubilejního Svatého roku přímo v centru církve Ježíše Krista. Přál bych si, aby modlitby tak obrovského počtu poutníků přinesly naději, pokoj a uzdravení všem lidem, zvláště pak těm, kteří Boží milosrdenství nejvíce potřebují. (napsal Jan Kuřík)

Zelený čtvrtek a křížová cesta

6.4. se sešly děti z misijního klubka na faře a upekly skvělé jidášky, které na Zelený čtvrtek po mši svaté rozdávaly lidem. Díky této akci se ve Studenci vybralo 3500,- Kč, které jsme s radostí poslali na Misijní dílo dětí (Moc děkujeme všem pomocnicím.)

Na Velký pátek se konala venku křížová cesta. Stoupali jsme po jednotlivých zastaveních směrem na Horku. Počasí se tentokrát trochu kabonilo, přesto se zúčastnilo hodně farníků odhodlaných dojít až ke kapličky sv.

Prokopa jako každý rok. Jednotlivá zastavení obsahovala na dané téma kousek divadelního představení, malé zamyšlení, nebo texty spojující utrpení Kristovo s dnešním životem.

Vigilie

O letošních Velikonocích, v sobotu 19. dubna 2025, byly pokřtěny a současně biřmovány dvě dospělé - Eliška Horáčková a Helena Soukupová. Přípravu na křest u obou vedl pan farář Jiří Jakoubek, proběhla formou osobních rozhovorů a účasti na skupinové přípravě dospělých k biřmování. Nově pokřtěné se s námi podělily o své zážitky z této významné události.

Helena Soukupová: " Pro mě byly křest a biřmování velmi slavnostní a povznášející chvíle, řekla bych, že nejslavnostnější, jaké jsem dosud prožila. Tím spíše, že mě k rozhodnutí nechat se pokřtít vedla opravdu dlouhá a pozvolná cesta. Jsem vděčná panu faráři Jakoubkovi za jeho laskavý a vstřícný přístup, sdílení hlubokých témat a zároveň respekt a ponechání prostoru. A hlavně za jeho radostnou důvěru v bezvýhradnou boží lásku, kterou

nám zde předával. Děkuji svým kmotrům Jitce Mejsnarové a Jirkovi Kuříkovi, modlitebnímu společenství matek a všem dalším dobrým lidem, kteří mě tím či oním způsobem podpořili a kteří mě inspirovali svojí přirozenou duchovností a životem ve víře. Protože to je pro mě nejdůležitější myšlenka z přípravy na křest: žít v běžném životě, v každé chvíli (nebo alespoň co nejčastěji) podle Ježíše Krista, s vědomím jeho přítomnosti. Kéž se mi to daří, kéž se nám všem to daří. Jsem velmi ráda, že jsem byla přivedena sem do Studence, že tu mohu žít mezi vámi a s vámi. Studenec je opravdu dobré místo k životu. Važme si toho, všude to tak není. "

Eliška Horáčková : „Z mého pohledu byl křest i biřmování nádherný a hluboký zážitek, na který budu celý život ráda vzpomínat. Jsem velmi vděčná panu faráři za jeho laskavý přístup. Také moc děkuji své kmotře Veronice Vanclové za podporu a blízkost. Moc děkuji všem lidem ze studenecké farnosti, kteří mě provázeli a přijali mezi sebe.“

Tradiční pouť k Roubence

Letošní pouť k Roubence se nesla v duchu volby nového papeže. Proběhla 8.5. 2025. Ze třech směrů: ze Studence, z Roztok a ze Žďáru jsme se vydali ke studánce. Mše svatá pod širým nebem má své neuchopitelné kouzlo. Všichni mysleli na kardinály a modlili se za dobrou volbu nového papeže. Po tradičním opékání buřtů jsme se rozešli domů a navečer se už radovali se Lvem XIV. Fotky mluví za vše! (Lída Kupkárová)

Nový papež

Svatý otec **František** zemřel po delší nemoci ve věku 88 let. Jeho 12letý pontifikát byl charakteristický důrazem na milosrdenství, péči o chudé a ochranu životního prostředí. Byl papežem, který se zasloužil o řadu změn v církvi, jako například větší zapojení laiků, rovnější zapojení žen, kterým udělil i hlasovací právo na synodách. Kladl důraz na milosrdenství a flexibilitu, například v případně rozvedených a znovusezdaných osob. Zjednodušil přístup k eucharistii: Zdůraznil, že svaté přijímání není odměnou

pro dokonalé, ale lékem a pokrmem pro slabé. Umožnil přístup ke zpovědi také těm, kteří se účastní bohoslužeb Kněžského bratrstva svatého Pia X. (FSSPX). Kladl důraz na synodalitu a dialog s různými kulturami a náboženskými tradicemi.

Po smrti Františka byl jeho nástupcem a zároveň 267. papežem v pořadí zvolen 8.5. kardinál Robert Francis Prevost z USA. Přijal jméno **Lev XIV.** se záměrným odkazem na Papeže Lva XIII, který položil základy moderní sociální nauky církve. Lev XIV. se stal prvním papežem narozeným v Severní Americe. Podstatnou část svého života ve službě církve strávil jako misionář v Peru. Zajímavá epizoda z jeho misijního působení

v Jižní Americe se odehrála během záplav způsobených jevem El Niño v roce 2023. Tehdy jako biskup osobně pomáhal lidem v zaplavených oblastech a brodil se vodou přímo k nim. Během pandemie covid-19 organizoval v Peru distribuci léků, potravin i kyslíku. Bojoval aktivně proti obchodování s lidmi, vedl augustiniánský řád a před dvěma lety byl povolán do Říma, kde zodpovídal za jmenování nových biskupů. Do čela katolické církve se dostává v neklidné době. Vyrůstají válečné konflikty a přelom v chování společnosti nastává i přijímáním nových technologií. Přejeme mu hodně sil a budeme ho podporovat modlitbou.

(zdroj Misijní zpravodaj a internet)

Noc kostelů

Noc kostelů ve Studenci 23.5. byla ve znamení dětí. Začínala dětskou mší, po které děti darovaly našemu knězi na památku štólu s barevnými otisky jejich rukou. Následně

zazpívaly se sborem spoustu krásných pohybových písniček. Jejich zpěv nás chytil za ❤️. Krása.

Po velikém potlesku se rozeběhly po kostele. K občerstvení byly skvělé koláčky a minerálky. Na děti dále čekala hra - po stopách světců. Všechny si našly svůj poklad - některé i vícekrát. Samozřejmostí byla prohlídka kostela včetně výstupů na věž ke zvonům a pro odvážlivce i hodinám.

Noci kostelů se letos zúčastnilo přibližně 80 lidí. Moc děkujeme všem, kdo přišli, či pomohli a hlavně vedoucím dětského sboru. Ta dřina opravdu stála za to.

Pěší pouť do Nové Paky

Dnes - 24.5. jsme vyrazili s našimi farníky na pěší pouť ke svaté bráně do Nové Paky. Vyšli jsme v 8 hodin od Pekárků, ale několik skupinek už bylo půl hodiny na cestě, aby měli víc času.

První zastávka a také modlitba za zdárný průběh pouti byla u kříže. Pokračovali jsme přes Olešnici a geopark. Bylo nádherné počasí. Chladnější, ale slunečné. Ke klášteru jsme přišli ještě s půlhodinkovým předstihem. Mši svatou sloužil páter Prokop Tobek, protože z Jičína přišli poutníci společně s námi. Po mši jsme se pomodlili litanie k mamince Marii a potom nám historii i uměleckou krásu kláštera přiblížil místní kněz Pavel Kalita. Jeho nádherné propojení historického umění s potřebami současného poutníka bylo náramně poutavé a obohacující.

Zázemí k občerstvení nám bylo poskytnuto v teple v prostorách kláštera, kde jsme dostali i skvělou kávu a čaj. Mohli jsme nahlédnout, jak úžasně tyto prostory vypadají. Vše je čerstvě po rekonstrukci a je zde vidět obrovský kus práce.

Po společném obědě jsme se vraceli domů s radostí v srdci a hltali plným doušky pestrost jarní přírody zalité sluncem, která ve spojení se zážitky uměleckými a duchovními dává tušit krásy nebeského království.

První svaté přijímání

1. června byla ve Studeneckém kostele veliká slavnost. 8 dětí z naší farnosti šlo k prvnímu svatému přijímání. Plný kostel lidí zářil nadšením, že máme tolik malých křesťanů toužících po těle Páně. I pro ostatní bylo sváteční to, že kdo chtěl, mohl přijímat podobojí.

Po mši svaté bylo pro všechny přítomné na faře připraveno pohoštění v podobě kavárny, která na tento den připadala. Moučníky připravili hlavně rodiče dětí, pro které byl tento den výjimečný.

Adorace

7.6. proběhla opět jedna z adorací před Nejsvětější svátostí. Na tato tichá spočinutí v náručí Boží zveme všechny, kdo se rádi účastní společenství v klidné a pokojné atmosféře. Na oltáři hoří několik svíček, je zhasnuto a dopřáváme si prostor pro tichý osobní rozhovor s Bohem. Občas zahraje hudba, nebo zazní modlitba. Zhruba hodinové adorace nejsou pravidelné, protože na ně těžko nacházíme čas mezi službami, ale vždy jsou dopředu oznámeny v ohláškách i na dveřích kostela.

Pozvání Zuzky Kuříkové: "Zveme vás srdečně k pokloně Svátosti Oltářní, protože my to potřebujeme a On si to zaslouží."

Misijní klubko

Přikládám pár fotek z činnosti klubka. Modlíme se jeden desátek růžence za celý svět – hlavně za děti z misijních zemí. 2.6. jsme vyrazili za misionářem ve Studenci. Sv. Františkem Xaverským. Modlitbu jsme poslali k nebi už v altánku u fary a potom hledali u sochy sv. Františka indicie k službě v misijích. Zakončení bylo na dětském hřišti. Tradičně opékáním špekáčků. 3.11. jsme se seznámili s misijními poutníky. Jedním z nich je Lucke – světlo. Pochází z Asie. Rozsvítili jsme jejich obrázky a modlili se za misionáře.

23.11. jsme si zahráli na poutníky a putovali ke svaté bráně do klášterního kostela v Nové Pace. Pan farář Kalita nám poskytl zázemí ke svačince v sále, kde bylo zatopeno a možnost uvařit kávu a čaj. Bylo to milé.

Farní den

15.6. Už od časného rána budovali farníci u amfiteátru ve Studenci zázemí. Stany a sezení byly obsazeny, vše bylo připraveno. V tento nádherný teplý den přišlo s námi farní den oslavit více než 330 věřících. V 10:00 vyšel v průvodu pan biskup Jan, náš milý kněz Jiří, jáhen František a 20 biřmovanců. Mši svatou doprovázela krásná hudba naší mládeže. Při mši proběhlo biřmování. Je obrovská radost a povzbuzení pro farnost, když Ducha svatého přijme tak velká skupina mladých lidí. Byla to nádhera.

Po mši byl tradičně k obědu výtečný guláš od Péti Krejčího. Volná zábava celého odpoledne byla zpříjemněna kávou a zákusky, či moučníky od místních kuchařek. Dětem Vaníčkovi nafoukli skákací hrad a k posílení si běhaly pro párek v rohlíku. Bylo opravdu horko, takže pivo i nealko teklo proudem. Ještě dlouho seděli hloučky debatujících ve vlahém večeru a ještě déle budeme na tento Boží den vzpomínat.

Rozloučení s otcem P. Jiřím Jakoubkem

P. Jiří si vysloveně přál, abychom loučení nijak obzvlášť „nerozmazávali“ a nepřál si žádné dary. Trochu nás to trápilo. Spousta farníků se snažila navrhnout menší, či větší dary a neváhali k této příležitosti nabízet štědré příspěvky. Nakonec jsme ale vyhověli

jeho přání. Veřejné rozloučení s farností proběhlo při mši svaté 27.7. Po závěrečném požehnání. Dostal obraz studenecké studánky Roubenky, který je na vrchní obálce Farních listů, aby mu připomínal léta strávená na horách a peníze, které se k této příležitosti vybraly, dostal jako věno do nové farnosti. Loučili jsme se s ním touto modlitbou.

Biblické tance

24.6. jsme se sešli v kostele na prvních biblických tancích. Maruška Cermanová se nám věnovala celé prázdniny a naučila nás spoustu nových kroků. Až se nám nohy zamotaly. Je to nádherný způsob modlitby. Bylo to krásné, odpočinkové společenství, které nám vyplňovalo úterní večery. Moc děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na pokračování v létě v roce 2026.

Přivítání nového kněze

3.8. 2025 Bylo naší farnosti oznámeno, že nezůstane bez kněze. Dnes při ranní mši sv. nám generální vikář královéhradecké diecéze Mons. Mgr. Jan Paseka představil nového duchovního otce Mgr. Ing. Zdeňka Sedláka, který k nám přišel z farnosti Nížkov. Přijetí do farnosti byl moc pěkný obřad. Pan vikář provedl nového kněze nejdůležitějšími místy jeho působení v kostele a zdůraznil, co pro nás i jeho znamenají. Takovéto předání farnosti jsme mnozí viděli

Dobré ráno,
chtěli bychom společně s vámi se všemi, kdo jste přispěli na dárek pro našeho pana faráře, poděkovat Bohu za to, že ho poslal mezi nás.

Z ohlasů farníků víme, že by ho rádi obdarovali více, ale nakonec jsme vyhověli jeho skromnému přání a předáváme za celou farnost obraz studánky Roubenky, který podle jeho přání namalovala magistra umění Jana Háková.

Protože ještě nějaké peníze zbyly, odevzdáváme mu je v obálce jako věno do nové farnosti. Ať Bůh skrze něho přinese požehnání všude, kam půjde.

Modleme se:

Děkujeme Bože náš, že jsi stvořil člověka,
ze kterého září radost, Boží klid a dobrota.

Žes ho poslal do vesniček, život jeho zkrátil s námi.
Těžkou dobu covidovou dals mu prožít pod horami.

Farnost naše porozkvetla, jak na jaře nové kvítí.
Boží slávu, radost sílu při slavnostech lidé cítí.

Děkujem za všechny kříže, co jsme na něj naložili,
že je nesl tiše s Tebou, aniž jsme to pocítili.

10 let má od svěcení, v červnu slaví výročí
Kéž se skutky lásky na nás v životě mu zúročí.

V jeho slovech, i když skromných, byla vždycky velká hloubka.
Žehnej mu dál, chraň ho všude milého Jirku Jakoubka.

Amen

poprvé a moc se nám to líbilo. Přejeme novému knězi hodně sil a trpělivosti. Ať mu v této nové službě mezi námi Bůh žehná.

Osobní představení

Malé představení mojí maličkosti

Milí farníci, už jsem se trochu představoval při ohláškách nedělních mší svatých v srpnu a v září. Nejprve tedy zkusím malou „telegrafickou“ rekapitulaci:

Narozen v listopadu 1971 v Brně, tam jsem také ve čtvrti Řečkovice až do roku 2009 trvale žil. 1978-1986 ZŠ, 1986-1990 SPŠ stavební, 1990-1997 stavební fakulta VUT (obor vodní hospodářství a vodní stavby). 1997-2009 projektant v témže oboru. 2009 – 2010 Teologický konvikt Olomouc. 2010-2015 Arcibiskupský kněžský seminář a Katolická teologická fakulta Praha. Červenec 2015 jáhenské svěcení, září 2015 kněžské svěcení.

Červenec 2015-listopad 2016 farní vikář v Kutné Hoře (fara u sv. Jakuba). Listopad 2016-červenec 2025 administrátor a později farář ve farnosti Nížkov a zároveň výpomocný duchovní ve farnosti Příbyslav. No, a kde působím od 1. srpna 2025, to už víte.

Byl jsem sice pokřtěný jako tříměsíční miminko v roce 1972, ale až do mých třiceti let by nejspíš nikdo tady na zemi nesázel na to, že ze mne jednou bude věřící katolík. Natož potom kněz. Nicméně u Boha není nic nemožného, a tak mne tu máte.

Pořád se ve Studenci a okolí ještě rozkoukávám, a občas si někoho spletu. Omlouvám se. Ale jsem rád za to, že jsem byl přeložený právě do těchto farností a že jsem měl možnost nastoupit právě po Jirkovi Jakoubkovi. Mimochodem: někdy asi v roce 2012 nebo 2013 jsem na neděli Dobrého pastýře jako bohoslovec navštívil Studenec a bylo to právě s Jirkou Jakoubkem.

Vzhledem ke svému věku nejsem vcelku pochopitelně příznivcem revolučních změn. Na druhou stranu vím, že Hospodin má pro nás někdy překvapivé nápady a stojí za to mu naslouchat. Každopádně advent a Vánoce předpokládám, že proběhnou, dá-li Pán, zhruba tak, jako v loňském roce. Ještě se hodí připomenout, že letos končí funkční období stávající pastorační rady a čeká nás volba nové.

Moje zájmy: četba, procházky do přírody, rád si poslechnu křesťanskou hudbu, zvláště chválovou.

Nevím, jestli se ode mne na závěr neočekává nějaká „veselá historka z natáčení“. Každopádně v pátek před uzávěrkou tohoto čísla jsem byl v Praze na semináři o modlitbách za uzdravení. Jeden kněz, kterého někteří znáte a bude lepší si to poslechnout od něj z první ruky, po obědě prohlásil, že je tu „v podstatě omylem“. Já mu na to oponoval, že to říká dnes. No, a pak mu při modlitbě za uzdravení Pán Ježíš uzdravil ruku. To už omylem určitě nebylo. A tak říkám: chvála Pánu nejen za ta všechna uzdravení, ale i za ten Jeho smysl pro humor a za všechny projevy Jeho lásky. (Zdeněk Sedlák)

Skauti:

Milí farníci, za několik posledních měsíců se toho u nás ve skautských oddílech událo opravdu mnoho. Jsme rádi, že Vám prostřednictvím Farních listů můžeme některé zážitky a události přiblížit. V létě vyrazily oba naše oddíly, již podruhé za sebou, tábořit na louku do Mříčné. Kromě toho, že jsme hned první neděli společně vyjeli na kole do jilemnického kostela na mši, jsme také, i přes deštivé počasí, zvládli

výlet na mříčenské koupaliště nebo na horu Tábor nad Lomnici. Další neděli k nám poté zavítal na mši i otec Jirka Jakoubek, s kterým jsme se tak mohli za naše oddíly skautský rozloučit. Na konci září nás čekalo zahájení skautského roku a předání vůdcovského žezla dalším generacím. V průběhu podzimu proběhly i nějaké jednodenní či vícedenní akce. Družina Tučňáků a Kamzíků se během programu zdokonaľovala své orientační schopnosti v terénu a učila se samostatnosti. Na víkendovce se členové družiny Ještěrek učili vařit, péct a poznávali smysl vlčáckého a světluškovského zákona.

Pravidelně se scházíme na pátečních schůzkách u fary. Rádi prozkoumáváme přírodu v okolí a nebo teď v listopadu připravujeme výrobky do našeho stánku na Obecní polévku. Loučí se s Vámi vedení oddílů Štěňata a Catulus.

(letní skautský tábor Mříčná 2025)

Farní kavárny

Posezení na faře, na které jsme se už po prázdninách všichni těšili začalo 7.9.2025. První neděle v měsíci se staly už tradicí farních kaváren. Rádi si pochutnáváme na moučnících a chlebíčkách, které jsou chloubou našich maminek, tatínků a babiček. Pravidelně se střídají v pečení a obsluhování v kavárnách, za což jim patří veliký dík.

Udělení svátosti nemocných.

V naší farnosti proběhlo při mši svaté 21.9. a otec Zdeněk Sedlák následně ještě objížděl i nemocné, kteří nemohli na mši dorazit.

V souvislosti s tímto darem, který je v naší farnosti hojně využíván je vhodné připomenout, o co tu vlastně jde. Nejde o poslední pomazání, jak se dříve tato svátost nazývala (to je potřebné udělit umírajícímu s viatikem, posledním sv. přijímáním a s odpustky pro případ smrti). Jde o svátost nemocných, posilu pro uzdravení duše – odpuštění hříchů, dodání duchovní posily z víry a posílení těla. Mnoho nemocných se po této svátosti vnitřně i tělesně uzdravilo. Ve svátosti nemocných odpouští Kristus hříchy i člověku, který je už v komatu, nebo bezvědomí a nemůže se zpovídat!

Podmínky splňuje:

- Vážně nemocný (tělesně i duševně), umírající, i když je v bezvědomí
- Každý nemocný před operací
- Při jakémkoliv zhoršení zdravotního stavu

V případě, že se nemocný nachází doma, nebo v nemocnici, dojde kněz za ním. Všechny nemocnice to po domluvě umožňují. Přijměte vaši odpovědnost za vážně nemocné a nebojte se k nim pozvat kněze kdykoliv je to třeba. Požádat o udělení této svátosti můžete pro každého pokřtěného. Přesto, že někdy není dlouhodobě praktikující a do kostela nechodí, měla by mu být tato služba nabídnuta. Nebojte se být odmítnuti. I to se stává. Každý má právo se svobodně rozhodnout. Ale i k zápornému svobodnému rozhodnutí tuto nabídku potřebuje. Nikdy nevíme, co se uvnitř člověka v nemoci odehrává. Někdy jsou to opravdu bitvy na „život a na smrt“. A to nejen tělesné, ale často i duchovní. I když vám tato nabídka někdy připadá zbytečná a cítíte se trapně, vyprovokuje myšlenky, se kterými se nemocný musí poprat sám a někdy se mu změní životní hodnoty přesto, že to na něm vůbec nepozorujete. Pro tyto případy je nutné pouze jedno. Být věční a naslouchat. Nic nevnučovat. Zeptat se, respektovat jeho rozhodnutí ať je jakékoliv a zachovat se podle něho. Nebojte se. Bůh se o zbytek postará. Staňte se jen Jeho nástrojem.

Zvláštní milost svátosti pomazání nemocných má tyto účinky:

1. spojení nemocného s Kristovým utrpením k jeho vlastnímu prospěchu i k prospěchu celé církve
2. útěchu, pokoj a odvalu, aby křesťansky snášel utrpení nemoci nebo stáří
3. odpuštění hříchů, jestliže je nemocný nemohl obdržet ve svátosti pokání
4. uzdravení, jestliže to prospívá ke spáse duše
5. přípravu na přechod do věčného života.

(Zdroj: Katechismus katolické církve 1532)

Pomazání nemocných nebo léčitelé?

Zdraví je krásným Božím darem, po kterém je přirozené a správné toužit. Avšak zdraví není absolutní hodnotou: není více, než život s Bohem. Zatímco o svátosti pomazání nemocných vždy platí, že je znamením uzdravujícího Božího doteku, u léčitelů je třeba mít se na velkém pozoru, neboť mohou využívat nejen znalostí přírody, ale též okultních sil, které člověku ve skutečnosti neprospívají, ale škodí. Vždy je nutné znát, jménem jakých mocností léčitel působí, protože právě těm budete po uzdravení zavázáni nejen dalším zdravím tělesným, ale i duševním. (Zdroj: www.vira.cz)

Farní pouť do Horní Police

V sobotu 4.10. se konala farní pouť do litoměřické diecéze kostela Navštívení Panny Marie v Horní Polici spojené s jubilejním rokem 2025. Po přibližně dvou hodinách autobusem se před námi otevřela krajina Máchova kraje již z dálky horou Bezděz. V Bělé pod Bezdězem jsme měli krátkou zastávku na benzince. Odtud to již netrvalo dlouho a jako na dlani se ukázal novotou zářící a opravený kostel s ambity v Horní Polici.

Zde působil i nynější litoměřický biskup Stanislav Přibyl, který se také zasloužil o opravu této památky. Tam jsme se účastnili mše svaté v 10.00. Kostel není nikterak velký, bylo nás docela plno, poutníci z litoměřické diecéze a my z královehradecké. Mši svatou sloužil kněz Radek Jurečka, pocházející z Moravy. Při mši svaté jsme zpívali mariánskou píseň Zdravas Maria, Anděl Páně z nebe 817 a na závěr píseň Korunovaná hvězdami z komunity Emmanuel, která se místním tak líbila, že si ji zvolili za místní hymnu. Po mši sv. jsme měli výklad o pokladech místního poutního místa. Na hlavním oltáři se vyjímá soška P. Marie oblečené v šatičkách podobných jako Pražské Jezulátko. Sošku našli na břehu řeky Ploučnice, donesli ji do místního kostelíka, a tím dala vzniku tohoto poutního místa. Soška je "Mater gravida" neboli "Těhotná Panna Maria" a šatičky skrývají její mateřství. Na hlavním oltáři jsou relikviáře s ostatky sv. Kristiny a sv. Pavla, který ve své barokní podobě s parukou a lokny vypadá spíš jako šlechtična s mečem. Velkovévodkyně Anna Marie Františka, když získala tyto relikvie, šla v čele průvodu směrem ke kostelu v úctě docela bosa, a to prý bylo v únoru – tak v té době muselo být všude plno sněhu. Bylo to přibližně před 300 lety.

Když se vrátíme do 21.století, tak na ochozech se nacházelo "letiště" pro děti – velká žíněnka s polštáři, televize se sluchátky. Zřejmě místo slouží pro nedělní školku. Na ochoze jsou také tabule o místních kněžích, kteří se zasloužili o budování tohoto poutního místa. Jeden z nejdéle sloužících správců Mons. Josef Stejskal zde odsloužil na den přesně 60 let. Také je tam výstava vyšívaných šatiček P. Marie různých barev a střihů. Mají jich přes stovku a výstavu obměňují. K tomuto počtu došlo tak, když na přímlovu k Matce Boží došlo k uzdravení, vděčná rodina nechala ušít šatičky pro P. Marii. Je zde připisováno zhruba sto šedesát zázraků. Po prohlídce kostela a ambitů,

nákupu různých pamětních obrázků a dárků jsme se s poutním místem rozloučili a vydali se na oběd do České Lípy.

Po výborném obědě jsme dojeli na zámek Zákupy. Sloužil jako letní sídlo Habsburků. Naše prohlídka byla zaměřená na dobu Ferdinanda Dobrotivého. Převážná část prohlídky probíhala v přítmí, protože ten den bylo oblačno a trochu odpoledne pršelo. Na zámku jsou okna zatažená hustými záclonami, v této části nemají zavedené elektrické osvětlení kvůli papírovým malovaným tapetám. Paní průvodkyně nám na exponáty svítila baterkou. Také tam mají jeden z prvních výtahů z roku 1870 pro císaře, který špatně chodil a na závěr prohlídky nás čekal vycpaný medvěd, který prý v noci chodí po zámku a hlídá. Po prohlídce někteří zamířili do zámecké cukrárny na dobroty, a pak jsme se pomalu vydali na cestu domů.

Farní výlet se nám opravdu vydařil. Poznali jsme krásné a opravené poutní místo a spoustu nových věcí. Velké poděkování patří organizátorům: Jirkovi Tauchmanovi, Aničce a Vítovi Hylmarovým, Verče Vanclové, řidiči Davidovi Pošepnému a našemu panu faráři Zdeňku Sedlákovvi za duhovní doprovod. (napsala Marie Štefanová)

Modlitby matek

11.10. 2025 jsme dostaly jako maminky pozvánku na celostátní setkání MM do Pardubic. Setkání trvalo 3 dny. Od pátku do neděle. Nám se podařilo společně s nimi strávit celou sobotu, za což jsme moc vděčné.

Hned po příjezdu jsme dostaly malý dáreček – tašku s nápisem ON JE LÁSKA a zápisníček. Přijely jsme trošinku později a ocitly se rovnou uprostřed ranních modliteb chval. Atmosféra byla už od začátku nádherně radostná a silná. Zhruba 800 vděčných maminek zpívalo a chválilo Boha.

Přivítala nás hlavní česká koordinátorka Markéta Klímová a hlavní slovo k českým maminkám promluvila Anne-Céline Asselin, která přijela až z daleké Francie a je světovou koordinátorkou modliteb matek. Následně bylo povídání o historii MM při kterém zpovíдалo spousta kněží, včetně P. Šebestiána, kterého někteří znáte z You tube v promluvě „pokoj a dobro“. Mši svatou celebroidl olomoucký arcibiskup P. Josef Nuzík.

Po obědě jsme vyslechli spoustu svědectví různých skupinek MM. Pocítili jsme sílu Ducha Svatého, který koná opravdové zázraky i v této době. Je krásné, že o tom nejen slyšíme, ale i zažíváme. Povzbudilo nás i slovo koordinátorky, že skrze modlitby matek Bůh ožíví církve. Rozesmálo nás dramatické vystoupení o dnešních matkách a síle modliteb. Nakonec bylo požehnání na cestu a 30 minut chval slovem i písní. Nádherná atmosféra naplnila celý sál, vlály vlajky, chválilo se a tančilo. Domů jsme jely naplněny radostí a pokojem. Plné naděje, že zázraky, které se prolínají našimi setkáními nás i nadále nepřestanou překvapovat.

Zkouška sboru

17.10. se konala ve skautské klubovně první zkouška sboru na vánoční zpívání. Byla spojena s oslavou a vínečkem, ani chlebíčky se nešetřilo. Moc pěkně se nám zpívalo. Krásné domácí prostředí podtrhlo atmosféru přátel hudby a nechyběla ani vzácná návštěva v podobě pana faráře Zdeňka, který si s námi rád i zazpíval.

Chórový sbor pod vedením Marky Urbanové a Lídy Kupkárové má ve Studenci dlouholetou tradici spojenou se jménem Zdeňka Urbana. Přijďte si ho poslechnout a společně s námi si zazpívat při mši svaté na 1. svátek vánoční 25.12.

Úklid fary a péče o chrám Boží

Verča mě požádala abych napsala něco k úklidu a k výzdobě kostela. Tak trochu historie. Víme že to dříve fungovalo trochu jinak. Byl tu hlavní kostelník. Já pamatuji už jen p.Karáska a p.Sedláčka. Po nich tuto službu přejal Pepa Jiran. Dřív běžný týdenní úklid dělali oni, svolávali brigády na velké úklidy, které se dělaly každý rok. Poslední velký úklid byl po malování na podzim v roce 2018. Přesně nevím, od kterého data jsme začaly uklízet my ženy (muži). Já mám rozpisy od roku 2009, ale bylo to už asi o dost dříve. Od té doby se při úklidu vystříдалo víc jak šedesát žen/mužů/. Někdy pomáhá celá rodina. Děti se rády zapojují. Podobnou statistiku mám ke květinářkám. Od roku 2009 byly čtyři dvojice, které se střídají po týdnu. Ted už jsme jen čtyři. Hlavní podíl má Martina Ježková. Na větší akce se sejdeme všechny. Chtěla bych přiložit fotku svatební výzdoby z roku 1954. Pamět mi vypovídá poslušnost, ale myslím, že dřív se o kytky staraly p.Vanclová, Jiranová, Albrechtovi, později p.Urbanová. Chvíli se staraly i mladší ročníky. Jaruška Hamáčková, Míla a Bára Kuřikovy, Verča a Lucka Hákovy. Možná by si někdo

vzpomněl i na další. Úklid okolí kostela je zatím na mě a Jardovi. Dvakrát do roka pořádáme větší brigádu na hrabání. Doufám, že se této služby brzy ujmou mladší. Proto děkuji všem, kdo se zapojují do jakékoliv práce v kostele i okolí. Těm, kdo uklízejí, zdobí, kostelníkují, perou a vyměňují plátنا. Je fajn, že těmto lidem není náš svatostánek lhostejný. (napsala Lída Vacková)

Misijní neděle

Misijní neděle 19.10. ve Studenci bylo nádherné společenství obohacené radostnými dětmi, které v obětním průvodu přinesly dary s prosbami za misie a rozzářily mši sv. svým zpěvem. Po požehnání rozdávaly linecké cukroví, které vyráběly na Klubku. Veliké díky všem, kdo se podíleli na organizaci a hudbě. Práce s dětmi je náročná, ale když pak rozdávají radost všem v okolí, je vidět, že to má smysl.

Na misijní neděli se ve Studenci vybralo celkem včetně dodatečných darů 16 561,- Kč, v Roztokách 3 100,- Kč a v Zálesní Lhotě 871,- Kč. Děkuje jménem Papežských misijních děl všem dárcům.

Žehnání praporu a nového hasičského auta

Roztočtí hasiči se 25.11. 2025 sešli kolem svého nového hasičského auta. Pan farář Zdeněk požehnal praporu i novému autu a poděkoval hasičům za jejich práci. Připomněl, že Ježíš přišel na svět, aby zachraňoval. Popřál jim, aby i oni toho co nejvíce zachránili!

(Lída Kupkárová)

Zprávy z ekonomické rady

Vážení farníci,

na podzim se nám podařilo opravit další část omítek kostela, a to stranu směrem k Višňákovým. Kromě finálního nátěru došlo k omytí fasády tlakovou vodou, k odstranění a opravě nesoudržných částí omítek a následnému napenetrování celé plochy.

Od roku 2018 se v naší farnosti podařilo zrealizovat několik velkých investičních akcí. Začali jsme výmalbou studeneckého kostela, pak jsme se pustili do nákladné opravy fary a ještě jsme vymalovali kostel v Zálesní Lhotě. Po ukončení každé akce zvažujeme, zda se pouštět do něčeho dalšího, nebo jestli máme s novým projektem nějakou dobu počkat. Uvědomujeme si totiž, že na realizaci všech našich plánů potřebujeme dary farníků. Proto, když jsme se na jaře rozhodli opravit omítky na zadní části kostela, nás vůbec nenapadlo, že bychom mohli do konce roku zvládnout opravit i něco dalšího. A povedlo se. Potřebné finanční prostředky se podařilo vybrat ve velmi krátkém čase, za což Vám patří velký dík!

V příštím roce bychom chtěli opravy dokončit novým nátěrem věže kostela. Až budeme mít projekt připraven, budeme Vás informovat.

Děkujeme za modlitby, podporu a finanční dary!

Za Ekonomickou farní radu Jan Medlík

Zápis z pastorační rady, konané dne 20. listopadu 2025

Přítomní: Anna Hylmarová, Markéta Urbanová, Ludmila Pekárková, Veronika Vanclová, Jiří Tauchman, Jiří Kuřík, Zdeněk Sedlák

Omluveni: František Horáček, Petr Hák, Josef Hák

1. Plánované události na přelomu let 2025/26

Datum	Akce
30.11.2025	1. neděle adventní; žehnání adventních věnců
6.12.2025	dodatečně doplněno: Enter the Godzone Mladá Boleslav (evangelizační akce zaměřená převážně na mládež (i „nekostrlovou“)) – řeší farář
7.12.2025	2. ne adventní, 17:00 hod. koncert Kůsovic koledníci, zpívá Anna Česáková; pořadatel farnost, spolupořadatel obec (finančně přispívá)
20.12.2025	rožátní mše sv.; sobota v 7 hod.; případně i jiný termín
Ne 21.12.2025	od 14 hod. adventní zpovídání s Pavlem Kalitou na faře; může být otevřený kostel na modlitbu „ke mříži“
25.12.2025	Slavnost Narození Páně (čtvrtek); dětská půlnoční 15:30 24.12. v Zálesní Lhotě, další jako v roce 2024 s jednou drobnou změnou.
28.12.2025	Požehnání manželům – svátek Svaté rodiny (neděle), (dostanou perníková srdíčka; kartičku se zamyšlením). - požehnat i těm manželům, kteří jsou v kostele sami; otevřít kostel na Betlém: zajistí Jirka Kuřík 14:30 – 15:30
Tříkrálová sbírka	organizuje si Charita
6. ledna (ohl.)	požehnání vody, křídý a kadidla; do vody nedávat sůl;
leden–březen	mše se budou konat na faře (út, čt, so)
pá 9.1.2026	v 18 hod. mše sv. v orlovně – orelská výročka
25.1.2026	neděle Božího slova
1.2.2026	volby nové PR; 4. ledna začít přijímat návrhy na kandidáty
18.02.2026	Popeleční středa
????????	Postní duchovní obnova: v řešení

2. Příprava voleb do PR (mandát současné rady končí koncem ledna)

3. Kurz pro pomocníky při podávání sv. přijímání: ohlásit a oslovit

4. Různé:

- Změna v tisku Farních listů – na doporučení obce, kde byly tištěny doposud, budou tisknuty v Jilemnici v Gentianě. Kvůli vyšším nákladům bude u výdeje kasička na dobrovolný příspěvek;
- Farář se přeptá ohledně možnosti zapojení do ekumenických bohoslužeb v Jilemnici

Příští PR: 16.1.2026 v 19 hodin

Zapsal: Zdeněk Sedlák

Pozvánka na Enter the Godzone

Z webu farnosti Mladá Boleslav přebírám tuto pozvánku:

„Zveme Vás na výjimečný hudebně-umělecký večer se slovenskou formací Godzone, která vůbec poprvé zavítá do Mladé Boleslavi.

Tato událost není určena jen pro mladou generaci, ale pro celé rodiny a širokou veřejnost. Prostřednictvím hudby, tance, divadla, vizuálního umění i silných svědectví přináší živé poselství víry, naděje a jednoty.

Nejde o běžný koncert, ale o autentické setkání, které spojuje moderní umění s duchovní hloubkou – a ukazuje, že víra může být živá, radostná a proměňující.

Godzone vystoupí 6. prosince 2025 v Mladé Boleslavi pod názvem „Enter the Godzone“ s podtitulem „Vítej ve svobodě“.

Tuto výjimečnou událost přináší do našeho města arciděkanství Mladá Boleslav, které se podílí na pořádání této nové formy kulturně-duchovní akce. Naším cílem je přiblížit krásu svobody, kterou nabízí náš Pán a otevřít prostor pro skutečnou naději a víru.

Godzone není jen koncert – je to pozvání ke změně, k novému začátku a k pravému setkání s Bohem.

Vstup je zdarma. Přijďte a zažijte něco skutečně jiného.“

Sedlákův komentář: na tento typ akce je možné pozvat i lidi „nekostelové“. Dlužno zmínit, že se jedná o akci z proudu charismatické obnovy.

Byl jsem v říjnu v Brně jako doprovod na podobném večeru, byť o něco delším a musím říci, že to stálo za to. Jakkoliv výrazná většina účastníků byla ve věku do 30 let, tak se tam vyskytli i starší a třeba jak já, tak asi čtyřicetiletá žena, která stála pár metrů ode mne, jsme si to docela užívali. Navíc různé části programu (nejde jen o hudbu) na sebe logicky navazovaly a vedly člověka k modlitbě. Což vysvětluje, proč zde tuto pozvánku přebírám.

Přehled vánočních bohoslužeb 2025

	Studenec	Roztoky	Zálesní Lhota	Čistá
Štědrý den	23:00	21:00	15:30 dětská	16:00 BS
Narození Páně	11:00	9:30		
Sv. Štěpán	8:00	9:30		11:00
Svátek Svaté Rodiny neděle 28.12.	9:30	8:00	11:00	
Silvestr	16:00		15:00	
Nový rok	14:00	9:30	11:00	11:00 BS

BS = bohoslužba slova

28.12. – Otevření kostela pro veřejnost na prohlídku Betléma.

Kontakt

Adresa:

Římskokatolická farnost Studenec
Studenec 56
512 33 Studenec u Horek

e-mail: rkf.studenecuhorek@dihk.cz
tel.: +420 604 246 882
web: farnost.studenec.cz

Bankovní spojení:

Číslo účtu pro opravy Studenec: 3286820349/0800

Číslo účtu Roztoky u Jilemnice: 1263321329/0800

Číslo účtu Zálesní Lhota: 1263306399/0800

Kontakt na kněze:

Zdeněk Sedlák

tel.: +420 604 246 882

e-mail: sedlak.zdenek@dihk.cz

Pozn.

(články, které nejsou podepsané napsala Verča Vanclová)

- texty s fotkami do příštích farních listů posílejte prosím na mail –

veronika.vanclova@seznam.cz

Vánoční koncerty 2025

Sobota	29.11.	15.00 - Jičín	Valdická brána
		17.00 - Veliš	Kostel sv. Václava
★ Neděle	30.11.	15.00 - Chomutice	Domov pro seniory Obora
		17.00 - Sobčice	Kostel sv. Prokopa
Sobota	6.12.	15.00 - Nadslav	Kostel sv. Prokopa
		17.00 - Údrnice	Kostel sv. Martina
★ Neděle	7.12.	15.00 - Choteč	Kostel sv. Mikuláše
		17.00 - Studenec	Kostel sv. Jana Křtitele
Středa	10.12.	18.00 - Lomnice n. Pop.	zámecké sklepení
Pátek	12.12.	17.00 - Bystřice	Kostel Nanebevzetí Panny Marie
Sobota	13.12.	15.00 - Dětenice	zámecký park
		17.00 - Dětenice	zámecký park
		19.00 - Bukvice	Kaple sv. Jana Nepomuckého
★ Neděle	14.12.	15.00 - Libáň	Kostel sv. Ducha
		17.00 - Dolní Bousov	Kostel sv. Kateřiny
Úterý	16.12.	18.00 - Jičín	Kostel sv. Ignáce z Loyoly
Pátek	19.12.	18.00 - Březina	Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně
Sobota	20.12.	15.00 - Vidochov	Kostel Andělů Strážných
		17.00 - Borovnice	(místo bude upřesněno)
★ Neděle	21.12.	15.00 - Psinice	Kostel sv. Jiří
		17.00 - Zelenecká Lhota	Kaple Nejsvětější Trojice

Sobota 3.1. 2026 16.00 - Loučná Hora Kostel sv. Jiří

www.kusovickolednici.webnode.cz